

بسم الله الرحمن الرحيم!

بیگانه‌سازی زن مسلمان از دین‌اش، توطیه‌ای غیرقابل قبول

(ترجمه)

امروزه زمانی که رسانه‌ها را مشاهده می‌کنیم، آن‌ها را به کلی از احکام و ارزش‌های اسلامی؛ به ویژه در رابطه به آن‌چه به زن تعلق می‌گیرد، به دور می‌بینیم. در این زمینه می‌توانیم حکومت بعد از "انقلاب" سودان را مثال بزنیم؛ چنان‌چه حکومت انتقالی یک حکومت سیکولر بوده که از زمان به دست گرفتن قدرت، جنگ شومی را در هر دو بعد مدنی و نظامی علیه اسلام به راه انداخته است تا این که رسانه‌ها را به وسیله‌ای مبدل سازد که نقش بلندگو را برای این نظام فاسد و آن‌چه را که از توافقات فاسدکننده سکولاریستی برایش ترویج می‌دهند، ادا نماید که بالای این نقش خود در ماه پرفضیلت رمضان بیش‌تر تمرکز داشتند؛ به طور مثال: سریال "خانه زنان طلاق‌شده" بود که همه‌روزه از طریق شبکه/کانال‌های خرطوم و دریاچه آبی در طول ماه مبارک رمضان به نشر می‌رسید تا از آن طریق این نظریه را ترویج دهند که زن یک موجود مظلوم می‌باشد و مرد بالای او به اندازه‌ای ظلم می‌کند که بالاخره باعث طلاق و از هم پاشیدن نظام خانواده‌ها می‌شود. هم‌چنان مسایل دیگری که از تقلید زهرآمیز از زندگی پست و بی‌ارزش غربی در قالب کمیدی/طنزی بیهوده به نشر می‌رسید، و زن‌ها در آن به صورت نیمه برهنه و ظاهرکننده زینت‌های‌شان که هیچ‌گونه شباهتی با زن مسلمان نداشتند، ظاهر می‌شدند و حتی هیچ‌گونه شباهتی با عادات و تقالید مردم سودان نیز نداشتند. این سریال به خاطری نشر شد تا رسانه‌های بی‌هویت خود را با فعالیت‌های انجمن‌های زنانه و سازمان‌های حقوق زن بد اخلاق مطابقت دهند، سازمان‌هایی که به هدف ترویج و قبولاندن توافق "سیداو" کار می‌کنند؛ همان توافقی که خواستار مساوات میان زن و مرد بدون هیچ‌گونه تفاوت می‌باشد و در حقیقت اقدام به نابودی خانواده و تمام امت اسلامی نموده‌اند و برای ترویج این فرهنگ غربی در سرزمین‌های اسلامی زن مسلمان را انتخاب نموده‌اند؛ چنان‌چه در سودان صداهایی بلند شده که ادعا دارند این صداها "رمز آشکار برای انقلاب" هستند؛ درحالی‌که مفهوم مووسسه ازدواج شرعی را مثال قرار داده و به خاطر زشت جلوه دادن احکام شرعی به صورت پنهانی کار می‌کنند. مثال بارز آن فعال مدنی و نام شوقی می‌باشد؛ کسی که می‌گوید نمی‌خواهد با هیچ مرد و یا زنی ازدواج نماید. به این معنا که او ازدواج با مفهوم شناخته شده آن را رد نموده و دروازه را برای اعمال غیراخلاقی و غیرعادی باز می‌کند. هم‌چنان او اظهار نظرهای زیادی بر خلاف شریعت دارد؛ اما رسانه‌ها او را به عنوان مرجع و نمونه‌ای برای "زن آزاد" و الگویی برای "زن انقلابی" معرفی می‌کنند. چه الگوی بدی است این زنی که به سوی بی‌حیایی و لجام گسیختگی فرا می‌خواند!

بدون شک مهم‌ترین چیزی که سیکولرها و آنانی که با اسلام و زن مسلمان در ستیز هستند را از سائرین مجزا می‌سازد، انحطاط فکری، فروپاشی اخلاقی، سطحی‌نگری و بیهودگی‌ای است که در گفته‌ها، موقف‌ها و برنامه‌های‌شان به وضوح آشکار است. بناء افکار آن‌ها به مفاهیم اسلام، جاهل بوده و از لوٹ و پلیدی فکر کوتاه غربی نسبت به فهم عمق معانی و مقاصد شریعت در ازدواج شرعی اشباع گردیده است؛ مانند: احترام، دوست داشتن، مهربانی، حفظ حقوق و ارتباط این‌ها به یک نظام کامل که از جمله آن نظام اجتماعی اسلام می‌باشد. ازدواج، فعلی از افعال انسانی است که باید مطابق به احکام شریعت صورت گرفته و اختیار هر دو جانب در آن به صورت کامل وجود داشته باشد. مرد باید زن دین‌داری را انتخاب نماید و زن نیز باید مرد متدینی را انتخاب نماید؛ زیرا ازدواج یک عمل فردی نیست که تنها به فرد تعلق داشته باشد؛ بلکه ازدواج یک ارتباط اجتماعی دائمی

میان زن و مرد می‌باشد و این ارتباط به نظامی ضرورت دارد که آن و مشکلات به وجود آمده از آن را تنظیم و حل می‌نماید... اما اگر به واقعیت موجود در تحت این نظام سرمایه‌داری که بالای جهان حاکم است نظر اندازیم- که از آن جمله سودان امروز می‌باشد- در خواهیم یافت که در این جا زن مانند سایر زنان از تنگ‌دستی، فقر و بیماری رنج برده و کسی را نمی‌یابد تا امور متعلق به او و امور متعلق به مرد را در این کشور تنظیم و حل نماید. این وضعیت به خاطری است تا توطئه نظام حاکم بالای آن‌ها به وسیلهٔ هجوم رسانه‌ها و جنبش‌های زنانه، کاملاً تطبیق شده و زن مسلمان را از دین‌اش دور سازند و آن‌چه از حمایت و حفظ حقوق شرعی او باقی مانده است را ریشه کن سازند. رسانه‌ها در مورد مسئولیت‌های دولت در قبال نفقه و تامین زندگی آبرومندانه برای زن و مرد بحث نمی‌کنند؛ بلکه زن را به طور کلی از حق نفقه‌اش به بهانهٔ مستقل بودن او، بیرون شدن‌اش برای کار و مساوی بودن با مرد محروم می‌سازند.

بدون شک نظام سرمایه‌داری در عرصهٔ تنظیم امور متعلق به زن ناکام گشته و نقش او را در رقابت با مرد و تشویق او به دست کشیدن از خانواده‌اش خلاصه کرده است. این اقدام جز طرح و برنامهٔ پلیدی برای بیگانه ساختن زن مسلمان از دین‌اش نمی‌باشد و این عمل حکومت‌هایی که دشمنی‌شان را با اسلام از طریق بستن مساجد و هدف قرار دادن زن مسلمان آشکار ساخته‌اند، ما را متعجب نمی‌سازد؛ اما آن‌ها کور خوانده‌اند؛ زیرا زن مسلمان برای دشمنان در کمین نشسته و برای تغییر کار می‌کند و زمان برپایی دولت عزت و شرف فرا رسیده است؛ یعنی دولت خلافت راشد؛ همان دولتی که زن را از زنجیرهای پیروی از غرب آزاد ساخته و او را از بردگی نظام‌های طاغوتی و شر رسانه‌های پلید آزاد خواهد ساخت. توسط برپایی دولت خلافت راشد و با تطبیق کامل نظام اسلام، زن به کرامت واقعی‌اش دست خواهد یافت و در آن هنگام است که تمامی امور زندگی‌اش نظم یافته و نقش‌هایش روشن خواهند گشت. به وسیلهٔ این دولت تمامی اموالی که به خاطر بیگانه ساختن زن مسلمان از دین‌اش به مصرف رسانده‌اند، ضایع خواهند گشت و تمامی تلاش‌های‌شان به خاطر مبدل ساختن او به یک موجود بی‌ارزش که هیچ نقشی در امور نداشته باشد، نقشی بر آب خواهند شد.

نویسنده: د. ریم جعفر - ام منیب

برای دفتر مرکزی مطبوعاتی حزب التحریر

۲۵ شوال ۱۴۴۱ ه.ق.

۱۶ جون ۲۰۲۰ م.